

- (δ) αφαιρεί ἐξ οἰουδήποτε εἰσιτηρίου ἠκυρωμένον ἔνσημον μὲ πρόθεσιν ὅπως ἐπαναχρησιμοποίησι τοῦτο ἢ ἐπικολῶ ἐπὶ οἰουδήποτε εἰσιτηρίου ἔνσημον τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη ἀπαξ χρησιμοποίηθῃ ἐπὶ εἰσιτηρίου τινός· ἢ
- (ε) παραλείπει νὰ πληρώσῃ τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον εἶναι πληρωτέον ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ· ἢ
- (στ) ἄλλως παραβαίνει τὰς προνοίας τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ θὰ εἶναι ἔνοχος ἀδικήματος δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

(10) Ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ αἱ λέξεις «τόπος δημοσίας ψυχαγωγίας» θὰ σημαίνῃ οἰονδήποτε θέατρον, κτίριον, σκηνὴ ἢ μέρος· χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἰουδήποτε θεατρικοῦ ἔργου, κινηματογραφικῆς παραστάσεως, διὰ χορόν, δι' οἰανδήποτε ψυχαγωγίαν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ κοινὸν γίνεται δεκτὸν ἢ δι' οἰανδήποτε δημοσίαν συγκέντρωσιν καὶ αἱ λέξεις «δημοσία ψυχαγωγία» θὰ περιλαμβάνουν οἰανδήποτε ἐκ τῶν προμνησθεισῶν χρήσεων τόπου δημοσίας ψυχαγωγίας.

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν (Υ.Ε. 935/59.)

Ἄριθμὸς 719

Ο ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ (ΧΩΡΙΩΝ) ΝΟΜΟΣ,
ΚΕΦ. 259 ΚΑΙ ΝΟΜΟΣ 81 ΤΟΥ 1963

Κανονισμοὶ γινόμενοι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας Δημοσίας Ὑγείας τοῦ χωρίου Κάτω Πλάτρες τῆς Ἐπαρχίας Λεμεσοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9

Ἡ Ἐπιτροπεῖα Δημοσίας Ὑγείας τοῦ χωρίου Κ. Πλάτρες ἑνασκούσα τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὴν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Χωρίων) Νόμου, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Χωρίων) (Τροποποιητικοῦ) Νόμου τοῦ 1963, θεσπίζει ὡδε τοὺς ἀκόλουθους Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Κάτω Πλάτρες) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ τοῦ 1968, θὰ ἀναγινώσκονται δὲ ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Κάτω Πλάτρες) Κανονισμῶν τοῦ 1938 ἕως 1965 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Κάτω Πλάτρες) Κανονισμοὶ τοῦ 1938 ἕως 1968.

2. Ὁ Κανονισμὸς 20 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθούτου Κανονισμοῦ :

«20. Τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα θὰ πληρώνωνται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον σφάζει οἰονδήποτε ζῶον ἐντὸς τοῦ σφαγείου, ἦτοι :

- (α) Διὰ κάθε μοσχάρι, κάμηλον, ἀγελάδα ἢ βῶδι 100 μίλς.
(β) Διὰ κάθε αἶγα, ἐρίφιον, ἀμνὸν (ἀρνάκι) ἢ πρόβατο 50 μίλς.
(γ) Διὰ κάθε χοῖρον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς 50 ὀκ. 100 μίλς.
(δ) Διὰ κάθε χοῖρον ὑπερβαίνοντα τὰς 50 ὀκ. 200 μίλς».

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ καθ' ὅσον σχετίζονται μὲ ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὰς παραγράφους (β), (c) καὶ (d) τοῦ ἄρθρου 9 (1) τοῦ περὶ Δημοσίας Ὑγείας (Χωρίων) Νόμου, ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου καὶ καθ' ὅσον σχετίζονται μὲ ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὰς παραγράφους (α) καὶ (e) τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ ἐν λόγῳ Νόμου ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Τμημάτων Ἱατρικῶν Ὑπηρεσιῶν.
(Υ.Ε. 220/59/143.)

¹Εἰσῆχθη ἐν τῷ Τυπογραφεῖῳ τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ἐν Λευκωσίᾳ.